

Pesti Központi Kerületi Bíróság
Gazdasági Csoport
18.G.303.604/2010/17.

A beadványokban erre a számra kell hivatkozni.

V É G Z É S

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/3237 -0/2012.
Érkezett:	2012 JÚL 09.
Példány:	1+1
Melléklet:	Ø db
Kezelőiroda:	P-1

A Fővárosi Közterületi Parkolási Társulás felperesnek, az [REDACTED] alperes ellen parkolási díj és pótdíj megfizetése iránt indított perében a bíróság a Pp. 359/B. § (1) bekezdése alapján megküldi az Alkotmánybíróságnak az alperes által előterjesztett alkotmányjogi panaszt.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Budapest, 2012. június 29.

Dr. Pálincás Kornélia Anikó s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG		PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
Ügyszám:	16 11/3237-0/2012				
Erkezett:	2012. júli 09.				
Példány:	1+1				
Kezelőiroda:	KAMARAI NYILVÁNTARTÁS				
Alkotmánybíróság részére	Pesti Központi Kerületi Bíróság útján				
Tisztelt Alkotmánybíróság!	Tisztelt Alkotmánybíróság!				
Alulírott	a peres eljárásban már csatolt meghatalmazás alapján				
alperes képviselőjében	a Fővárosi Közterületi Parkolási Társulás által indított, a Pesti Központi Kerületi Bíróságon elsőfokon 18.G.303.604/2010. számon folyamatban volt perben a Fővárosi Bíróság 2012. június 15-én kézbesített 1.Gf.75.791/2011/4. sorszámú ítélete ellen				
alkotmányjogi panaszt					
nyújtok be. Kérem ebben az ügyben egyrészről magának a jogerős ítéletnek az alkotmányellenességét kimondani, másrészt a 24/2009. (V. 11.) Főv. Kgy. rendeletének a jelen ügyben való alkalmazási tilalmát kimondani. Kérjük az Abtv. 43. § (1) értelmében a jogerős ítélet megsemmisítését is.					
Tisztelt Pesti Központi Kerületi Bíróság!					
A jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztését kérem az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 53. § (4) értelmében, mely szerint a bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztheti.					
Indokaink a következők.					
I. A jogállamiság elve és a törvényes bíróhoz fűződő jog sérelme					
Az Alkotmánybíróság 1275/B/2009. AB határozatának rendelkező része 2. pontjában rögzíti, hogy ha az Alkotmánybíróság nem általános, hanem csak konkrét alkalmazási tilalmat rendel el, akkor — újabb kezdeményezés esetén — lefolytatja a kizárólag alkalmazási tilalom iránti bírói indítvánnyal kapcsolatos eljárást. Az általános, illetve a konkrét alkalmazási tilalomra vonatkozó alkotmánybírósági rendelkezés jogkövetkezményeit az eljáró bíró vonja le, és hozza meg a peres ügyben az annak megfelelő döntést. Ahogy az indoklás 4.2. pontja rögzíti: a konkrét normakontroll eljárásban lefolytatott alkotmányossági vizsgálat eredményeként megállapított alkotmányellenesség és általános alkalmazási tilalom jogkövetkezményeit az azonos ténybeli alapból származó, ugyanazon jog alapján megítélendő, folyamatban lévő perek esetében, amely perek azonban nem váltak az alkotmánybírósági eljárás részévé, a bíró vonja le. Emellett meg kell adni a lehetőségét annak is, hogy a konkrét normakontroll eljárásban megállapított alkotmányellenes norma általános alkalmazási tilalom kimondása hiányában se érvényesülhessen a folyamatban lévő, azonos ténybeli alapból származó, ugyanazon jog alapján megítélendő, de az Alkotmánybíróság elé el nem jutott eljárásokban. Ezt indokolja az alkotmányos jog érvényesítésének bírói kötelezettsége, és a peres felek bíróság előtti egyenlőséghez, illetve a törvényes bíróhoz való alapjogainak érvényesíthetősége a határozat IV. pontjában kifejtettek szerint. Ezért az alkotmánybírósági eljárás alapjául szolgáló ügygel azonos ténybeli és jogi alapból származó peres eljárással párhuzamosan folyamatban lévő perek esetében utólag is biztosítani kell az alkalmazás kizárásának lehetőségét. Mivel a bíró alkotmányos felhatalmazása az alkotmányellenes jog mellőzésére nem terjed ki, ezért lehetőséget kell biztosítani arra is, hogy csak alkalmazási tilalom kimondására irányuló bírói kezdeményezést is érdemben vizsgálhasson az Alkotmánybíróság. Mindez azt jelenti, hogy — amint arra a határozat indoklása utal — nem eredményez res iudicata hatást a jogszabály megsemmisítése az alkalmazási tilalom későbbi kimondása vonatkozásában. A rendelkező rész 1. pontja szerint alkotmányos követelmény, hogy a bíró az elé tárt jogvitát alkotmányos jogszabály alapján döntse el.					
Az Alkotmánybíróság 109/2009. (XI. 18.) AB határozatban megsemmisítette a — helyi — közútkezelőket parkolási díj és pótdíj szedésének elrendelésére felhatalmazó törvényi rendelkezéseket, valamint a sérelmezett Főv. Kgy. rendeletet. A törvényi rendelkezések (Kkt., Ötv.) alkotmányellenességének okát a delegált jogkörben eljáró önkormányzati jogalkotói felhatalmazás kereteinek hiányában jelölte meg. A vizsgált két törvényszakasz ugyanis önértékű érvényesítését, önkényes jogalkotási lehetőséget biztosított az önkormányzatok számára a parkolási díjak- és pótdíjak megállapításakor. Az Alkotmánybíróság ebben az esetben nem egy jogalkotási hiányosságot, mulasztást értékelte, hanem az önkényes jogalkotás lehetőségét szüntette meg a megsemmisítéssel. Ugyanakkor a törvények olyan					

kérdéseket hagytak nyitva, illetve hagytak az önkormányzati jogalkotó szabad döntésére, amelyek — alapjoggal, illetve alkotmányban védett joggal mutatott szoros összefüggésük okán — a díjhoz hasonlóan törvényi szabályozást, de legalábbis megfelelően részletezett törvényi felhatalmazást igényeltek volna.

Az Alkotmánybíróságnak a Magyar Köztársaság Alkotmány alapján kifejtett álláspontja az X/2499/2012. AB határozat és az X/2349/2012. AB határozat szerint továbbra is irányadó. Márpedig az Alkotmánybíróság a fent idézett 1275/B/2009. AB határozat rendelkező részében az eljáró bíró számára az alkotmányellenesnek talált jogszabályra alapított kereset esetén minden egyes ügyben külön-külön teszi kötelezővé az Alkotmánybíróság megkeresését, hogy az Alkotmánybíróság döntsön arról, hogy az adott ügyben alkalmazható-e a jogszabály. Ebből adódóan nem releváns az, hogy az Alkotmánybíróság 1813/B/2010. sz. végzésében más ügyekben az alkalmazási tilalom kimondására irányuló indítványt elutasította, jelen ügyben is meg kellett volna keresnie a bíróságnak az alkotmánybíróságot az alkalmazási tilalomról való döntés kérdésében. Ennek hiányában az alkalmazási tilalom kérdésében a rendes bíróság döntött, holott erre nem volt hatásköre. Ebből eredően az 1275/B/2009. AB határozatban foglaltakra is tekintettel a jogerős ítélet az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt törvényes bírósághoz való jogot. Ugyanezen AB határozatban foglaltakra tekintettel a már alkotmányellenesnek nyilvánított jogszabály alkalmazása súlyosan sértené az Alaptörvény B cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvét.

II. A hiányos indokolásból eredő sérelmek

Alperes a perbeli védekezése során a felperes által felhívott jogszabály közösségi joggal való ütközésére hivatkozott, melyre tekintettel a közösségi jog elsőbbsége és közvetlen hatálya alapján a nemzeti bíróságnak a nemzeti jogot féretelve a közösségi jogot kell alkalmaznia. Az elsőfokú bíróság más okból a felperes keresetét elutasította. Felperes fellebbezését követően alperes fellebbezési ellenkérelmében megismételte közösségi jogi hivatkozását. A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság álláspontjával abban a vonatkozásban, amely alapján az elsőfokú bíróság a keresetét elutasította, az ítéletet megváltoztatta és a keresetnek helyt adott. A másodfokú bíróság azonban nem indokolta azt, hogy az alperes közösségi joggal kapcsolatos védekezését mennyiben tartja megalapozottnak. Ezzel pedig több okból is megsértette az Alaptörvényt.

Egyrészt sérti emiatt az ítélet az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogot, ugyanis a tisztességes eljárás azt is feltételezi, hogy az ügyet eldöntő bíróság adjon számot ítélete indokairól. Ebből adódóan az az ítéleti indokolás, amely az alperesi védekezés egyik leglényegesebb elemére nem is reagál, sérti az Alaptörvényt.

Másrészt a közösségi jog egyéb jellegzetességei mellett is nemzetközi joganyag, az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Unió Működéséről szóló szerződések nemzetközi szerződések, ennél fogva a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény Q cikk (2) bekezdését is, amely értelmében Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik az Európai Unió jogának értelmezésére és az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényességére vonatkozó előzetes döntés meghozatalára. Ezt az általános hatáskört az Európai Unióról szóló 19. cikke (3) bekezdésének b) pontja, és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke ruházzák a Bíróságra. Ezen rendelkezések értelmében pedig azon bíróság, amely egy ügyben végső fokon jár el, a közösségi jog értelmezésével kapcsolatos bizonytalanság esetén köteles az Európai Bírósághoz fordulni. Tekintettel az indokolás hiányára az ítéletben, nyilvánvaló volt a Fővárosi Törvényszék bizonytalansága, és mivel az 1.000.000 Ft alatti pertárgyértékű ügyben felülvizsgálatnak nincs helye, ez a bíróság végső fokon eljáró bíróság volt.

Ugyanezen okból sérti az ítélet az Alaptörvény E cikk (2) bekezdését, mely szerint (2) Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján - az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig - az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja. Ebből a szabályból eredően ugyanis a közösségi jog elsőbbsége alaptörvényi szabály.

Budapest, 2012. június 18.

Tisztelettel:

